

ранъ тъ може да се исправи прѣдъ насъ и, тържеству-
 ющъ, да ни накара да обърнемъ погледи ти си тамъ,
 дѣто сме вѣрвали, че нѣма вече никога да погледнемъ
 . . . И ште видимъ огньтъ, готовъ да прѣобърне въ
 прахъ и пепель домове ти ни, сѣкира та на палачьтъ
 блѣстящъ надъ главити на баштити и братята ни,
 дѣца та си, слисани, не знаейки кѣдѣ да търчатъ, за
 кого да искать милость, за баштити ли, които застра-
 шава смъртъ та, или за майкити и сестрити, които
 угрожава тая оште по-грозна смъртъ — бесчестие то !...
 И отъ всичко то това зрѣлиште ште се издигне все-
 общъ и сръдцераздирателенъ викъ : «Избавете ни !»
 Братия, има ли тая вѣра въ насъ, че това зрѣлиште,
 че тоя викъ не ште надвиятъ сръдцата ни ! . . . Ако
 нѣкой отъ насъ се съмнѣва, нека го каже. Той ште е
 заслужилъ на отечество то си колкото оня, който про-
 лѣе кръвьта си за него . . . Ако любовъ та ни камъ
 него е истинна, дължимъ му тая милость, да му по-
 штадимъ ядътъ на измѣната, жлъчь та на позорътъ !...
 Врѣме е оште . . . То има право да очаква отъ насъ
 тая откровенность . . . Вии мълчите . . . Въ кипежътъ
 на кръвь та уста та ви унѣмѣвать . . . И така, братия,
 отечество то не ште се черви, че е повѣрило намъ
 честь та си . . . И така никой отъ насъ не ште се
 кае, че е положилъ клетва, безъ да е усѣпталъ сила
 да я запечата съ кръвьта си . . .

Всички.

Кръвь та ни само ште ни освободи отъ клетва та !...

Балкански, (на колѣнѣ).

И ште видимъ огништа та си въ огнь, баштити
 си на бѣсилкити, дѣца та си исклани, жени ти си и
 сестрити си боряштець се противъ насилствие то, и
 това зрѣлиште неште освѣнъ усили прѣзрѣние то ни
 камъ смъртъ та и горештина та ни въ борба та . . .

Всички, (на колѣнѣ).

Смъртъ та ни за свободата ште отплати за те-
 гло то имъ ! . . .

Балкански.

Ако измѣнникъ се появи между насъ, прѣди оште